

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ นิเวศวิทยาพฤกษกรรมของนกไต่ไม่ใหญ่ (*Sitta magna*) ใน

เขตราชายพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว

ผู้เขียน

นายกฤยณ์ เจริญทอง

ปริญญา

วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ชีววิทยา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ. ดร. นริทธิ์ สีทะสุวรรณ

ประธานกรรมการ

รศ. ดร. อารยา ชาติเสถียร

กรรมการ

พศ.ดร. ประสิทธิ์ วงศ์พัฒนาวงศ์

กรรมการ

บทคัดย่อ

จำนวนประชากรของนกไต่ไม่ใหญ่ได้ลดลงอย่างน่าห่วง ในการสำรวจในอดีต นักวิชาการได้บันทึกไว้ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ พบตัวอยู่ ๑๐๐ ตัว แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ พบตัวอยู่เพียง ๔๐ ตัว ลดลงกว่าครึ่ง สาเหตุที่ทำให้เกิดการลดลงนี้ คาดว่ามาจากการเปลี่ยนแปลงทางภูมิศาสตร์ เช่น การตัด伐ไม้ การทำเกษตรกรรม และการขยายตัวของเมือง รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น ไฟไหม้ป่า โรคระบาด และภาวะโลกร้อน ที่影晌ต่อแหล่งอาหารและสภาพแวดล้อม ของนกไต่ไม่ใหญ่ ที่สำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงของภูมิศาสตร์ที่ทำให้ตัวนกไม่สามารถหากินได้ในพื้นที่เดิม ทำให้ต้องเดินทางไกลเพื่อหาอาหาร ซึ่งเป็นภัย对你ที่สำคัญ ที่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตรอดของนกไต่ไม่ใหญ่ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีตัวอยู่อย่างน้อย ๕๐ ตัว ที่ยังคงอยู่ในธรรมชาติ แต่ต้องมีการเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

พบว่า นกแสดงพฤติกรรมสบายนั้น โดยเก้าตามกิ่ง เก้าลำต้น และเก้าคอนไม้แห้ง เท่า ๆ กัน ($\alpha = .05$) สำหรับการไถ่หากินนั้น พบว่า นกไถ่หากินตามลำต้นมากกว่าตามกิ่ง ($\alpha = .05$) และพบว่า ชนิดของต้นไม้ นั้นไม่มีผลต่อตำแหน่งที่นกเลือกไถ่หากิน สำหรับทิศทางการไถ่หากิน พบว่า นกไถ่ลงตามลำต้น เท่ากับไถ่ขึ้นตามลำต้นอย่างมีนัยสำคัญ ($\alpha = .05$) และ สนสารใน (*Pinus kesiya*) เป็นชนิดไม้ที่นกไถ่ไม่ใหญ่ใช้ได้หากินมากกว่าไม้ชนิดอื่น ($\alpha = .05$)

ช่วงเดือนพฤษภาคม ถึง กุมภาพันธ์ นกไถ่ไม้ใหญ่จะมารวมกันเป็นกลุ่มเพื่อจับคู่ ถ้าตัวเมียยอมรับตัวผู้ชายได้เป็นคู่ ตัวผู้ชายจะขึ้นทับผสมพันธุ์ ช่วงจับคู่ผสมพันธุ์นี้ ประมาณ 10 วัน ส่วนรังของนกไม่เจาะจง ชนิดของต้นไม้ ความสูงของต้นไม้ ลักษณะของต้นไม้ หรือทิศทางของปากโพรงรัง พื้นรังจะปูด้วยขนสัตว์ ໄลเคน และเศษกระดาย ที่นักท่องเที่ยวทิ้งไว้ที่พื้น ทั้ง 3 รังที่ตรวจสอบ พบว่า โพรงอยู่ในต้นไม้ที่ต่างชนิดกัน ทั้ง 3 รัง คือต้นสนสารใน (*Pinus kesiya*) ต้นก่อหัวหมู (*Lithocarpus sootepensis*) และต้นไม้ที่ต่ายแห้ง ไม่ทราบชนิด โครงสร้างของสังคมพืชบริเวณรัง พบว่า แต่ละรังประกอบด้วยพันธุ์ไม้เด่นที่แตกต่างกัน คือ สนสารใน (*Pinus kesiya*) ก่อแป๊ะ (*Castanopsis diversifolia*) และก่อหัวหมู (*Lithocarpus sootepensis*) นกทำรังในโพรงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือรังที่สัตว์อื่นทำไว้และไม่ใช้แล้ว นกไถ่ไม้ใหญ่จะช่วยกันเลี้ยงลูกทั้งตัวผู้และตัวเมีย ลูกนกสามารถออกจากรังและไปหากินได้เองเมื่ออายุเฉลี่ย 22.66 วัน (สำรวจจาก 3 รัง)

การติดต่อสื่อสารด้วยเสียง พน 8 รูปแบบ คือ i) เสียงร้องเฉพาะตัว ii) เสียงร้องขออาหาร iii) เสียงร้องเพื่อป้อนอาหาร iv) เสียงร้องเพื่อเตือนภัย v) เสียงร้องดื่นเด้นตกใจ vi) เสียงร้องเพื่อประกาศอาณาเขต vii) เสียงร้องโตตตอบกันระหว่างตัวผู้กับตัวเมีย viii) เสียงร้องแสดงความก้าวหน้า

การทดสอบการตอบสนองต่อเสียงของนกไถ่ไม้ใหญ่ต่างกัน (บันทึกเสียงจากป้าดอยอ่างขาห่างจากบริเวณศึกษาประมาณ 70 กม) ผลการทดสอบเปิดเสียงร้องของนกไถ่ไม้ใหญ่ต่างกัน จำนวน 50 ครั้ง นกไถ่ไม้ใหญ่ที่ด้อยเสียงดาว ตอบสนองเพียง 1 ครั้ง โดยการร้องตอบ และดูว่า เสียงนกประจำตัวมีการพัฒนารูปแบบ ของแต่ละท้องถิ่น จนแตกต่างกัน ไม่รู้จักกัน จึงไม่ตอบสนองต่อเสียงที่แตกต่างกัน การศึกษาครั้งนี้ สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางที่เหมาะสม ในการสำรวจนกที่มีพฤติกรรมการหากินตามลำต้นของต้นไม้ และที่ทำรังในโพรงไม้ และยังใช้กับการศึกษานกชนิดนี้ใน

พื้นที่อื่น ๆ ได้ พื้นที่การศึกษารึนี้ อยู่ในเขตวิชาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว ซึ่งผู้ศึกษาปฏิบัติงานที่เขต
รักษาพันธุ์แห่งนี้ จึงจะสามารถส่งเสริม สนับสนุน ให้กับเจ้าหน้าที่อื่นๆ ในการป้องกัน และบริหาร
จัดการนกที่ใกล้สูญพันธุ์อย่างมีประสิทธิภาพ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title Behavioral Ecology of the Giant Nuthatch (*Sitta magna*) in Chiang Dao Wildlife Sanctuary

Author Mr. Krit Charoenthong

Degree Doctor of Philosophy (Biology)

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Narit Sitasuwan	Chairperson
Assoc. Prof. Dr. Araya Jatisatienr	Member
Asst. Prof. Dr. Prasit Wangpakapattanawong	Member

ABSTRACT

The population of *Sitta magna* (Giant Nuthatches) has been seriously reduced because the species' habitat is being destroyed. The ecology of *S. magna* is poorly known. More data are required to generate effective management. The objectives of this study were therefore to investigate the general behavior of this species, describe the habitat, and study its vocal communication. The study was done in 5 sampling plots, each measuring 50x50m, where *S. magna* is usually found in Chiang Dao Wildlife Sanctuary, Chiang Mai province. Observations were made once per month for 12 months. The number of climbing up for foraging was compared with the number of climbing down and the number of *Pinus kesiya* used for foraging was compared with other tree species using a t-test. Breeding behavior was observed using the focal-scan method. The habitat in the 5 plots was surveyed. The vegetation was analysed for species density, species frequency, species dominance, important value index of each species, species diversity, similarity index, and profile diagrams were constructed. Vocal communications were analysed for call patterns, call development and trailed responses to playback of local to distant contact calls of *S. magna*.

S. magna exhibited comfort behavior equally on branches, perches and on tree trunks ($\alpha=0.05$). *S.magna* preferred significantly to foraged on trunks more than on branches ($\alpha =0.05$). Tree species present did not affect the foraging position of the birds on the trees. *S.magna* was significant equal for foraging by moving down tree trunk and moving up tree trunk ($\alpha=0.05$). *S. magna* showed preference for *Pinus kesiya* for foraging over other tree species ($\alpha=0.05$).

During November and February, *S. magna* coordinated foraging, courtship and mating by calling. This process took about 10 days. *S. magna*'s nest positions were not correlated with tree species, tree height, tree characteristics and hole entrance direction. Floor laying materials included feathers, lichens and discarded paper from tourists. Each of the three nests observed was placed in different tree species: *Pinus kesiya*, *Lithocarpus sootepensis* and dead (unidentifiable) tree. Vegetative structures around the nest site were also different with *Pinus kesiya*, *Castanopsis diversifolia* and *Lithocarpus sootepensis* being dominant trees at each nest site. *S. magna* used natural cavities for nests or reused previous nest holes. Both males and females shared in caring for the young. Suitable age for fledging of nestling was 22.66 days old average (three nests).

Analysis of vocal communication revealed 8 patterns of call: i) individual recognition, ii) begging, iii) feeding, iv) alarm v) excitement, vi) territorial, vii) contact or duet call, viii) aggression calls.

Playing back calls of a distant *S. magna* population (recorded at Angkang forest, 70 km away from the study site) resulted in only 1 in 50 responses in the Doi Chiang Dao population (Playing back calls were responded by call), indicating that isolated *S. magna* populations may develop distinctive dialects, unrecognizable by other populations.

This research could lead to better ways to observe the birds which foraging along tree trunk and used cavity nest and may help other researchers to observe in other places. This research was conducted in Chiang Dao Wildlife Sanctuary. I am the officer of this sanctuary. I can support others officers to protect and effectively manage the habitat for endangered birds species.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved